

„благосклонност съ молбата ни да имате крайната до-
 „брина да прѣдадете вие самъ, ако е възможно, на не-
 „гово прѣвъзходителство г. Мелегари прошението на
 „нашиятѣ злощастни съотечественици, както и писъмцето,
 „съ което придрожавамъ това прошение.

„Не можемъ исказа достатъчно благодарността си
 „къмъ италианския кабинетъ за правдолюбивитѣ и ху-
 „манни чувства, които изявява спрѣмо нашия народъ.
 „Блѣскаво за тия чувства доказателство сѫ обнароддава-
 „нитѣ напослѣдъкъ отъ английското правителство доку-
 „менти. Не ние ще разрѣшимъ въпроса, какъ ще могатъ
 „християнскитѣ сили да изпълнятъ единодушнитѣ си
 „рѣшения прѣдъ видъ на съпротивлението отъ страна
 „на турцитѣ. Но ние не се отчайваме, ние слѣдваме още
 „да разчитваме повече отъ всѣки други путь върху
 „християнскитѣ сили, които, обичаме да вѣрваме това,
 „нѣма да оставатъ послѣдната дума на едно варварско
 „правителство, което се подържа само съ свирѣпства и
 „насилиствия върху собственото си население.

„Увѣрени сме, господинъ графе, че Вие не ще прѣ-
 „небрѣгнете да подкрѣпите прошението на злощастнитѣ
 „наши съотечественици при италианското правителство.
 „При това Вие можете му дѣгласностъ въ италианския
 „печатъ.

„За всичко това ние Ви благодаримъ прѣдвари-
 „телно и имаме честь да сме

Ваши прѣдани
 (за двамата делегати)
Марко Д. Балабановъ.

Сѫщия денъ, 3/15 февруария азъ отправихъ и до
 великия Гладстонъ слѣдното писмо: